

Sygn. akt V CNP 14/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi W. A.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II Ca 1070/13

w sprawie z powództwa W. A.

przeciwko A. G.

o eksmisję i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 września 2015 r.,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W sprawie z powództwa W. A. przeciwko A. G. o eksmisję i zapłatę Sąd Okręgowy w Opolu oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego skarżąca W. A. wskazała na niezgodność tego wyroku z art. 65 § 1 i 2, art. 140, art. 222 § 1, art. 230 w zw. z art. 225 w zw. z art. 224 § 2, art. 365¹, art. 522, art. 710 k.c. oraz art. 21 ust. 1, art. 64 ust. 1, 2 i 3 Konstytucji RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczeniem niezgodnym z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. w zw. z art. 417¹ § 2 k.c. jest orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadami i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami i ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć, albo zostało wydane w wyniku szczególnie rażąco błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest oczywiste i nie wymaga głębszej analizy prawniczej. Sytuacja taka nie zachodzi, gdy wyrok mimo nawet oczywiście błędnej wykładni określonych przepisów prawa ostatecznie w okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy odpowiada prawu. Niezgodność orzeczenia z prawem powodująca odpowiedzialność odszkodowawczą zachodzi bowiem wówczas, gdy orzeczenie zostało wydane w następstwie rażąco błędnej wykładni prawa, która ma przy tym charakter kwalifikowany, elementarny, oczywisty tylko bowiem w takim przypadku orzeczeniu sądu można przypisać cechę bezprawności (wyrok SN z dnia 21 lutego 2007 r., I CNP 71/06 nie publ.).

Uzasadnienie wniesionej skargi nie przedstawia argumentacji, która dawałaby podstawę do stwierdzenia tak rozumianej kwalifikowanej niezgodności z prawem zaskarżonego wyroku, co uzasadnia odmowę przyjęcia jej do rozpoznania na podstawie art. 424⁹ k.p.c.